

Súd: Krajský súd Nitra  
Spisová značka: 12Co/142/2017  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213227810  
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2018  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Zmeková  
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4213227810.1

## Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Zmekovej a sudkýň JUDr. Renáty Pátrovičovej a JUDr. Denisy Šaligovej v spore žalobcu: B. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. hrdinov XXX/XX, XXX XX R. P., zastúpeného JUDr. Máriou Kanthovou, advokátkou so sídlom Župná 20, 945 01 Komárno, proti žalovanému: L. F. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. hrdinov XXX/XX, XXX XX R. P., o zrušenie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 13C/445/2013-241 zo dňa 06.04.2017 takto

### rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zrušil podielové spoluvlastníctvo žalobcu a žalovaného k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v kat. úz. R. P., zapísaným na LV č. XXX pre ako parcely reg. "C", parc. č. XXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 488 m<sup>2</sup>, parc. č. XXX/XX - záhrady o výmere 242 m<sup>2</sup>, parc. č. XXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 34 m<sup>2</sup> a rodinný dom s. č. XXX na parc. č. XXX/XX. Nehnuteľnosti v celosti prikázal do výlučného vlastníctva žalobcu a zároveň mu uložil povinnosť zaplatiť žalovanému titulom vyporiadania sumu 10.725 eur. Náhradu trov konania priznal žalobcovi voči žalovanému v rozsahu 100 %. V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca žiadal zrušiť a vyporiadať podielové spoluvlastníctvo k nehnuteľnostiam prikázaním do jeho výlučného vlastníctva s tým, že žalovanému vyplatí titulom finančného vyporiadania sumu 8.500 eur. Žalovaný za svoj spoluvlastnícky podiel 1/4-iny k predmetným nehnuteľnostiam požadoval zaplatiť 15.000 až 16.000 eur. Zároveň sa žalobu domáhal neplatnosti darovacej zmluvy, ktorou ich matka darovala žalobcovi svoj podiel 1/2-ice k daným nehnuteľnostiam; v spore však nebol žalovaný úspešný a žaloba bola zamietnutá. Súd pri určení výšky finančnej náhrady vychádzal zo všeobecnej hodnoty vyporiadavaných nehnuteľností (42.900 eur), ktoré určil súdom ustanovený znalec Ing. Ľudovít Šagát znaleckým posudkom č. 10/2015 zo dňa 11.02.2015. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil podľa § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, účinného od 01.07.2016 (ďalej len „CSP“) tak, že úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý žiadal rozsudok vo výroku o trovách konania zmeniť a zaviazat' každú zo strán sporu zaplatiť 50 % trov konania v zmysle § 255 ods. 2 CSP. Žalobca bol podľa neho v spore len čiastočne úspešný, keďže navrhol vyplatiť titulom finančného vyporiadania sumu 8.500 eur, avšak súd ho zaviazal na vyplatenie vyššej sumy.

3. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

4. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 387, § 389 CSP) ako aj skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), prejednal vec

bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a po prejednaní veci napadnutý rozsudok vo výroku o trovách konania ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Keďže konanie bolo začaté za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (účinného do 30.06.2016), v konaní postupoval v súlade s ustanovením § 470 ods. 1,2 prvej vety CSP, podľa ktorého ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti, a právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Rozsudok vo veci samej v dôsledku absencie odvolania nadobudol právoplatnosť.

5. Odvolací súd pri rozhodovaní vychádzal zo skutočnosti, že súd prvej inštancie vo veci samej právoplatným výrokom rozsudku žalobe žalobcu vyhovel a zrušil podielové spoluvlastníctvo k nehnuteľnostiam strán sporu. Čo sa týka finančného vyporiadania podielového spoluvlastníctva, žalobca v podanej žalobe navrhoval vyplatiť žalovanému sumu 8.500 eur. Vychádzajúc zo záverov znaleckého posudku súd zaviazal žalobcu zaplatiť žalovanému za jeho spoluvlastnícky podiel 1/4-iny k vyporiadavaným nehnuteľnostiam sumu 10.725 eur, čo je o 2.225 eur viac, ako pôvodne žalobca navrhoval v žalobe zo dňa 06.12.2013. Pri určení výšky hodnoty 1/4-iny žalobca vtedy vychádzal zo všeobecnej hodnoty dedičského podielu nehnuteľností v spoluvlastníckom podiele 1/2-ice, ktorú stanovili dedičia v dedičskom konaní po neb. M. N., zomr. XX.XX.XXXX, vo výške 13.500 eur. Všeobecná hodnota 1/4-iny nehnuteľností tak predstavovala 6.750 eur. Trhovú hodnotu v čase podania žaloby ustálil žalobca na sumu 8.500 eur. Po vypracovaní znaleckého posudku č. 10/2015 žalobca navrhol zmeniť petiu žaloby a zvýšil sumu, ktorá sa mala vyplatiť žalovanému za jeho spoluvlastnícky podiel k nehnuteľnostiam na sumu 10.000 eur. Na pojednávaní dňa 11.02.2016 uviedol, že je ochotný vyplatiť žalovanému sumu 10.800 eur. Žalobca tak zmenou petitu reagoval na zvýšenú všeobecnú hodnotu nehnuteľností stanovenú znalcom. Postoj žalobcu pred podaním žaloby a tiež v priebehu celého konania bol konzistentný a nemenný. Pri podaní žaloby dňa 11.02.2015 vychádzal z hodnoty nehnuteľností, ktorú stanovili dedičia v dedičskom konaní, pričom túto ešte zvýšil. Je všeobecne známe, že trhová hodnota nehnuteľností plynutím času v súčasnosti rastie. Rozdiel medzi žalobcom navrhnutou sumou v žalobe a sumou určenou znalcom, zohľadniac aj plynutie času, nie je taký podstatný, aký bol medzi pôvodne žalobcom stanovenou sumou 8.500 eur a žalovaným požadovanou sumou 15.000 až 16.000 eur. Žalobca pritom poukazoval aj na výdavky, ktoré mal s opravou strechy a výmenou kotla, následne reflektoval na hodnotu zistenú v priebehu sporu a zvýšil svoju ponuku na vyplatenie žalovaného v zmysle záverov znaleckého posudku. Žalovaný však napriek tejto skutočnosti podal po ustálení všeobecnej hodnoty nehnuteľností znalcom dňa 09.09.2015 podal žalobu, ktorou sa domáhal určenia neplatnosti darovacej zmluvy, ktorou matka strán darovala žalobcovi 1/2-icu nehnuteľností. Podaním takejto žaloby žalovaný spochybňoval aj výšku spoluvlastníckeho podielu žalobcu, v spore bol však neúspešný a žaloba bola zamietnutá. Aj z vyjadrenia žalovaného k žalobe zo dňa 26.02.2014 je zrejmé, že žalovaný odmietal zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam podľa § 142 ods. 2 Občianskeho zákonníka a poukazoval na jeho citový vzťah k nim a spomienky z detstva, pretože v nich vyrastal.

6. Pri rozhodovaní vo veci zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva súd nie je viazaný navrhovaným spôsobom vyporiadania, pretože zákon určuje poradie jednotlivých spôsobov vyporiadania, t. j. najskôr je to reálne rozdelenie, v druhom rade prikázanie veci za náhradu a v treťom rade nariadenie predaja a rozdelenie výťažku podľa spoluvlastníckych podielov. To znamená, že súd je povinný postupovať podľa zákonom stanoveného poradia spôsobov vyporiadania a v tomto smere nie je viazaný žalobou. Pri posudzovaní dôvodov, pre ktoré možno podielové spoluvlastníctvo zrušiť, sa vychádza z chápania, že súd podielové spoluvlastníctvo ako celok najskôr zruší a potom v tom istom konaní vykoná jeho vyporiadanie. Ak súd o zrušení a vyporiadaní spoluvlastníctva rozhoduje rozsudkom, t. j. autoritatívne, musí pri procesnom postupe dodržať poradie a podmienky použitia jednotlivých spôsobov vyporiadania zrušeného spoluvlastníctva, lebo sú preň záväzné.

7. Súd prvej inštancie v konečnom dôsledku vyhovel návrhu žalobcu a zrušil podielové spoluvlastníctvo k nehnuteľnostiam tak, ako žalobca navrhol. Skutočnosť, že výška náhrady, ktorú súd zaviazal uhradiť žalobcu žalovanému sa určila až v priebehu sporu na základe vykonaného dokazovania a bola vyššia, neznamená, že žalobca nemal v spore 100 % úspech. Bol to práve žalovaný, ktorý s poukazom na dôvody hodné osobitného zreteľa odmietal zrušiť a vyporiadať podielové spoluvlastníctvo prikázaním veci za náhradu a spochybnil aj výšku podielu žalobcu k nehnuteľnostiam. Požiadavkám žalovaného však súd nevyhovel a podielové spoluvlastníctvo zrušil. Žalobca bol evidentne v spore úspešný a

zohľadniac aj všetky vyššie uvedené argumenty (bod 5. uznesenia) bol jeho postoj v spore nemenný a zmenou petitu reagoval aj na výsledky, ktoré vyplynuli zo znaleckého dokazovania. Pre rozhodovanie o trovách konania bolo preto právne významné ustanovenie § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého mu súd prvej inštancie ako úspešnej strane priznal plnú náhradu trov konania.

8. Ak by súd rozhodol o vyporiadaní inak, než bolo žalobou navrhnuté, bolo by opodstatnené uvažovať o použití ustanovenia § 255 ods. 2 CSP. Navyše by mohlo byť použité aj ustanovenia § 257 CSP o výnimočnom nepriznaní trov konania tej strane, ktorej nárok na náhradu trov patrí (obdobne rozhodnutie č. R 31/1972 Zbierky rozhodnutí a stanovísk). So zreteľom na rozmanitosť tej - ktorej veci každý prípad treba riešiť individuálne s prihliadnutím na celý priebeh konania, správanie sa a postoj tej - ktorej strany, ako aj na to, do akej miery sú strany sporu dotknuté na svojich záujmoch vynesným rozsudkom.

9. Odvolací súd zaoberajúc sa individuálnymi okolnosťami tohto prípadu v spojitosti so správaním sa oboch strán pred začatím sporu ako aj v jeho priebehu vychádzal z toho, že žalobca bol v spore plne úspešný, a preto mu vznikol nárok na plnú náhradu trov konania v zmysle § 255 ods. 1 CSP. Odvolací súd na základe toho odvolanie žalovaného nepovažoval za dôvodné, preto napadnutý rozsudok vo výroku o trovách konania ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 OSP potvrdil.

10. V tomto odvolacom konaní, ktorého predmetom bolo už len rozhodovanie o nároku na náhradu trov konania, bol úspešný žalobca. S ohľadom na to mu v zmysle § 255 ods. 1 CSP patrí náhrada trov. Keďže mu v tomto štádiu konania nevznikli žiadne trovy, odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP rozhodol, že sa mu nárok na ich náhradu nepriznáva.

11. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).